

Zorg niet afschieten

Polder, J.J.

Published in:
FSW Magazine

Document version:
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2010

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):
Polder, J. J. (2010). Zorg niet afschieten. *FSW Magazine*, 12(1), 29-29.

General rights
Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy
If you believe that this document breaches copyright, please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Foto boven: De afgestudeerden poseren

Foto midden: Het ondertekenen van de bul

Foto onder: De vrolijke noot met een act

we de studenten hier meer in. We gaan meerdere gesprekken aan met de partnerorganisaties, zodat we de voortgang goed kunnen monitoren.”
 Karen: “Het zou goed zijn als studenten wat meer begeleid en in de gaten gehouden worden, maar niet te veel. Eigen verantwoordelijkheid nemen en assertiviteit ontwikkelen zijn juist belangrijke leermomenten.”

Joerg: “Tijdens het schrijven van de scriptie krijgen de studenten nog twee additionele opdrachten. In de eerste opdracht maken de studenten een analyse van de organisatie en in de tweede opdracht schrijven zij een persoonlijke reflectie. In de toekomst willen we deze twee grote opdrachten vervangen door meerdere workshops, waarin studenten meer input en feedback krijgen over hun opdracht en nog beter begeleid worden bij hun persoonlijke ontwikkeling. Er zijn ook grote verschillen in de begeleiding vanuit de organisaties. Sommige organisaties zetten uit zichzelf een begeleidingstraject op. Voor de toekomst is het goed dat vanuit het departement de eisen hierin sterker geformuleerd worden.”

Partnerorganisaties

Volgend jaar worden 25 studenten verwacht voor de EM. Er is veel animo onder de bachelorstudenten OS. Om praktische redenen is het niet haalbaar dat iedere student apart bij een organisatie wordt geplaatst. Daarom volgen minimaal twee studenten tegelijk bij een organisatie hun traineeship. “Op zich is dat wel fijn, samen sta je sterker en je hebt iemand om mee te sparen,” aldus Karen.

Joerg: “Om het aantal partnerorganisaties uit te breiden en de contacten met hen te onderhouden hebben we een nieuwe collega, te weten drs. Rob Pranger, aangetrokken.”

Kwaliteitsimpuls

Joerg: “Vooralsnog ben ik erg tevreden over de EM. Studenten zijn erg enthousiast en zien het traineeship als een uitdaging om nog beter te presteren. Daarnaast levert het ons meer data op voor onderzoek, omdat studenten een langere tijdsperiode kunnen besteden aan het onderzoek en beter toegang tot data krijgen. Over de kwaliteit van de scripties ben ik tot nu toe erg tevreden.”

Karen: “Ik zie de EM echt als een win-win-win-situatie voor de student, de organisatie en het departement. Voor de student, die zichzelf op persoonlijk en professioneel vlak kan ontwikkelen. Voor de organisatie, die een jaar lang een student kan inzetten en hem daarna mogelijk kan aannemen. Voor het departement, omdat de kwaliteit van de scripties erg goed is, contacten worden gelegd met diverse organisaties en mogelijk meer onderzoeksopdrachten kunnen worden binnengehaald.”

Toekomstplannen?

Joerg: “Momenteel wordt nagedacht over de Extended Master Consultancy, die vooral gericht is op externe en interne consultancy taken en processen. In het eerste jaar waren de taken van de studenten in de organisaties toch nog wat uiteenlopend. Wij willen er naartoe, dat studenten of intern of extern gerichte consultancy opdrachten uitvoeren. De interne veelal bij zorginstellingen en de externe bij adviesbureaus. In de Extended Master Consultancy richten we ons daarom op advies- en consultancybureaus, temeer omdat de taken in deze organisaties goed aansluiten op de inhoud van de master OS.” ◀

Column Johan Polder

Zorg niet afschieten

‘Dan moet je er een mitrailleur op zetten,’ kreeg Jan Pen te horen toen hij eind jaren zestig pleitte voor een bevolkingsomvang van vijf miljoen Nederlanders. Samen met Jan Tinbergen zat hij in een Staatscommissie die door de regering Biesheuvel was ingesteld om te adviseren over de dreigende overbevolking. Maar zonder dat er ook maar één kogel aan te pas kwam verdween die dreiging geruisloos. Juist in die tijd gingen de Nederlandse vrouwen namelijk massaal aan de pil waardoor het geboortecijfer kelderde. Met de bedreiging verdween de Staatscommissie even geruisloos van het politieke toneel waar alle aandacht werd opgeëist door de oliecrisis van 1973 en de -tot dan toe- grootste recessie sinds de dertiger jaren.

Maar de pil introduceerde een nieuw probleem waarvan de ernst pas sinds kort in volle omvang wordt doorzien: de dreigende vergrijzing. Of liever: de dubbele vergrijzing. Dubbel, omdat het aantal ouderen ten opzichte van het aantal werkenden toeneemt, en omdat deze ouderen ook steeds ouder worden. Jan Pen *himself* is daarvan een mooi voorbeeld: onlangs overleed deze kleurrijke *éminence grise* van de Nederlandse economie, één dag voor zijn 89e verjaardag.

Nu is de vergrijzing zelf eerder een verworvenheid dan een bedreiging. Het probleem zit veel meer in de collectieve arrangementen van de welvaartssamenleving op het terrein van inkomen en zorg. Deze lijken niet opgewassen te zijn tegen de golfslag van de demografie. En al helemaal niet tegen de golfslag van de economie in tijden van –en

nu echt- de grootste recessie sinds de jaren dertig.

‘Brede heroverwegingen’ heeft Balkenende-IV ze genoemd: bezuinigingen van twintig procent op alle grote beleidsterreinen. Voor de gezondheidszorg gaat het om zo’n 12 tot 15 miljard euro. Een ongekend hoog bedrag, overeenkomend met de helft van alle ziekenhuiskosten of met de totale bestedingen aan ouderenzorg: alle verpleeghuizen, alle verzorgingshuizen en de volledige thuiszorg. Hoe krijgt een regering dat voor elkaar? In Nederland lukt het nog niet eens om één ziekenhuis te sluiten, laat staan één op de twee. Voortaan op woensdag alle zorginstellingen dichtlaten? Of één op de vijf patiënten de deur wijzen? ‘Dan moet je er een mitrailleur op zetten.’

Opvallend is dat de brede heroverwegingen alleen over de kosten gaan. Waar zijn de baten? De meeste burgers vinden hun gezondheid het allerbelangrijkst, en alleen daarom al goud waard. Voor de samenleving als geheel zijn gezonde burgers cruciaal menselijk kapitaal. Gezondheid is van invloed op de schoolprestaties en de loopbaan van mensen en bepalend voor de participatie in het maatschappelijke en economische leven. Een goede volksgezondheid en een hoogontwikkelde, welvarende samenleving zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Preventie en zorg dragen bij aan de economie en, wat misschien nog wel belangrijker is, zij geven uitdrukking aan maatschappelijke waarden die Nederlanders hoog in het vaandel hebben. Niet de zorguitgaven maar

een verslappening van het volksgezondheidsbeleid is de echte bedreiging voor de samenleving. Wordt het daarom geen tijd voor een nog bredere heroverweging: *Understanding society*. Maar gelukkig: op 9 juni komt er een herkansing. Laat de formateur ingewikkelde commissies mijden, en gewoon in Tilburg langskomen. Of in de Haagse dependance van onze UvT Sociëteit. *By the way*, is de minister van Volksgezondheid daar al niet gesignaleerd? In een hoogontwikkelde samenleving schieten we niet met kogels maar met argumenten. Geen beter wapen dan de FSW: *the human side of business*.

Johan Polder is bijzonder hoogleraar Economische aspecten van gezondheid en zorg. Hij onderzoekt met name de zorgkosten in de vergrijzende samenleving. Zijn leerstoel is een initiatief van het RIVM en Tranzo.